

Honderd jaar velodroom in Oostende

Een prentkaart met de Duivenstichting en de 1ste Velodroom

Een goede eeuw geleden verscheen de eerste fiets in het straatbeeld. Oostende was toen één van de eerste steden om moderne sporten aan te trekken.

Een Parijse krant organiseerde in 1892 en 1893 zelfs de wielervedstrijd Oostende-Parijs.

Een piste dicht bij zee

In 1893 en 1894 werden er enkele korte wedstrijden in het Maria-Hendrikapark georganiseerd. Maar in mei 1893 kwam er een kontrakt tot stand tussen de directeur van de Brusselse velodroom en een drietal Oostendenaars voor de bouw van een wielervedstrijd in Oostende.

Het stadsbestuur stelde voor

een termijn van 29 jaar een stuk grond ter beschikking, gelegen tussen de Wellingtonrenbaan en de Nieuwpoortsesteenweg (tussen het huidige tramdepot en de Edouard De Cuyperstraat).

Gebouwd in 42 dagen !

Op 4 juli 1895 - straks 100 jaar geleden - werd de „S.A. du Vélodrome d'Oostende" gesticht. De plannen waren van de befaamde Oostendse architect Antoine Dujardin. De bouw er van gebeurde in amper 42 dagen.

Niettegenstaande het de bedoeling was om naast het wielervedstrijd ook atletiek en cricketwedstrijden in te richten kende deze velodroom maar weinig succes. Zodat de liquidatie van de wielervedstrijd al zes jaar later, in 1901, gebeurde.

Bosje

Na de Eerste Wereldoorlog werden een paar wedstrijden

gereden rond het Spiegelmeer in het Bosje. „De Zeemeeuw", gesticht in 1922, kreeg in de jaren twintig toestemming om een nieuwe velodroom te bouwen naast de kazerne. Die wielervedstrijd ligt er vandaag nog steeds. In ver gevorderde staat van ontbinding weliswaar.

Oudere streekgenoten herinneren zich nog de gloriejaren. Toen steevast de eerste dag na de Ronde van Frankrijk de gans België ploeg (men reed toen nog met nationale ploegen) en enkele wereldrenners hier in de Oostendse velodroom snelheids- en achtervolgingswedstrijden reden. De „piste" kende toen hoogdagen. Ook toen Van Looy tegen Benoni Beheydt werd uitgespeeld en Merckx voor het eerst de Giro had gewonnen.

Oscar Goethals

Er is ook de herinnering aan

Oscar Goethals uit Bredene die achter zware motoren homerische wedstrijden op de piste reed.

Zo was de volksvriend eens groot favoriet voor het Belgisch kampioenschap.

Wat de oorzaak was weet ik niet, maar er was een algemeen rennerskomplot tegen Goethals.

Alle stayers spanden samen en iedere keer dat Goethals hen wilde voorbijsteken, beletten ze dat op een onsportieve manier.

Een gans uur lang was er tumult en gefluit, doch Goethals kon tegen dat maffia-groepje niet op en het was uiteindelijk een zekere Leliaert, die nationaal kampioen werd.

Openluchtfesten

De velodroom werd vanaf de jaren 1950 ook gebezigt door de stadscholen voor de organi-

satie van het jaarlijks openluchtfeest. Er werd daarnaast geëxperimenteerd met een speedway-assepiste voor snelheidsmotoren en er was zelfs een proef voor het houden van rodeo's met paarden en het bevechten van stieren.

Niets mocht evenwel baten. Mede door de tanende belangstelling voor baanwedstrijden was men in Oostende al blij de piste te kunnen openstellen voor trainende amateurs die er ook nog enkele wedstrijden zouden betwisten.

Even zagen de rolschaatsers en skateboardspringers brood in de accommodatie maar nadat ook een paar rockfestivalletjes in de kuip flopten, was het verval en vandalisme niet meer tegen te houden.

Twee seizoenen terug had de Oostendse Hanenaar Thierry Elleboudt de intentie om het binnenplein van de gemakkelijk te bereiken velodroom als randstadparking ter beschikking te stellen van de toeristen, maar het ontbrak de initiatiefnemer aan logistieke steun qua beweg-

wijzing om de idee een reële slaagkans te geven.

Vakkennis vereist

Tenslotte herinner ik me hoe ik ook eens, zoals zoveel Oostendse jongeren, op de piste ging rijden. Al hadden we geen koerfiets, toch was het een bijzondere ervaring. Voor 2 fr. entreegeld voelde men zich ook eens een uur lang wielrenner. Het merendeel kwam echter tegen de grond terecht, omdat ze met hun zware velo geen snelheid konden halen. Velen hebben het oprijden van de bochten met zware schaaftwonden moeten bekopen. Ik weet dat ik er al na 5 rondjes de brui aan gaf en sindsdien sta ik in bewondering voor de pistiers, die voor mij de akrobaten van de fiets zijn.

Nog één iets : de naam Velodroomstraat is het enige dat nog herinnert aan de 1ste Velodroom van Oostende.

(Omer Vilain)

Het feest der officiële scholen in de Oostendse Velodroom.

